

Hrvatsko – hrvatski obračun za pozicije u Republici Srpskoj Čordaš se vraća izbjeglicama?

U narednim danima Vlada Republike Srpske na mjesto direktora Sekretarijata za raseljena lica i migracije Davora Čordaša koji je do sada bio delegat u Vijeću naroda Republike Srpske. I prije imenovanja to kadrovsko rješenje izaziva dosta kontraverzi.

Na marginama srpsko-srpskih političkih obračuna, odvija se prava borba za hrvatske pozicije u Republici Srpskoj. Više uticajnih grupa tog korpusa već dugo raspoređuje svoje kadrove, pravi planove i utrukuje se ko će ostvariti bolji kontakt sa vladajućim strukturama. Može se reći da u protekle tri godine i nije zabilježena značajnija politička aktivnost potpredsjednika Republike Srpske Josipa Jerkovića i delegata u Vijeću naroda Davora Čordaša, jer su, čini se, zadovoljni svojim pozicijama i privilegijama. Hrvatski građani u Republici Srpskoj više su zagledani u Mostar pa i u Zagreb, odnosno dijasporu, gdje i većinski živi njihovo biračko tijelo. Ako je i bilo njihovog djelovanja, to se po pravilu odnosi na proces obnove i na Sekretarijat za raseljena lica i migracije. Upravo je mjesto direktora Sekretarijata zapelo za oko Davoru Čordašu, koji smatra da mu je to odlična osnova da u nekoliko narednih mjeseci predizborne kampanje može sebi, ali i drugima obezbijediti dobar izborni rezultat. Nakon što mu je obećana pozicija pomenuta fotelja, ekspresno podnosi ostavku ne mjesto delegata u Vijeću naroda i sada je samo do Vlade Republike Srpske kada će to imenovanje da potvrdi.

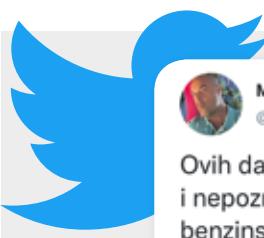
Čordaš na poziciji direktora treba da zamijeni Ljubu Ninkovića „ukovanog“ političkim dogovorom sa gradskim odborom SNSD. Naime, Ninković je sa još dva odbornika DNS-a, odmah nakon lokalnih izbora, prišao SNSD-u. Zvuči nevjerojatno da je, kako se priča, zbog te pozicije sa privremenog rada u Njemačkoj u Banjaluku vratio i suprugu, inače doktora medicine.

I u GrO SNSD slijedež ramenima zbog toga što će Ninković biti spušten stepenicu niže tvrdeći da je to samo privremena rotacija i da će sve biti isto nakon opštih izbora.

„To je politički dogovor na većem nivou u odnosu na naš i mi samo možemo da se povrijedimo odluci Vlade Republike Srpske“, rečeno je Faktoru u SNSD. Oni ne smatraju da je Ninković imao grešaka u svom radu pa će ga to i dalje kandidovati za jednu od prve dvije pozicije.

Ninkovića više žali jedan dio hrvatskih kadrova, jer smatraju da Čordaš neće ostvariti njihove želje, niti će realizovati kandidovane projekte obnove.

Z.Š.

Милан Тегелтија
@Milan_Tegeltija

Ovih dana mi razni poznati i nepoznati ljudi počev od benzinskih pumpi do kafića u BL prilaze i svi mi govore otprike istu stvar. „Samo čvrsto, nema nazad, ako sad popustimo nema nas više“. Narod je shvatio i razumije ono što opozicija neće ili ne smije da razumije.

0:07 · 19 okt 21 · Twitter for iPhone

”

Milan Tegeltija

Ovih dana mi razni poznati i nepoznati ljudi počev od benzinskih pumpi do kafića u BL prilaze i svi mi govore otprike istu stvar. „Samo čvrsto, nema nazad, ako sad popustimo nema nas više“. Narod je shvatio i razumije ono što opozicija neće ili ne smije da razumije.

Miloš Miki Nikolić
@Mikilili9

Samo da znate da se oko 85% glupih Norvežana vakcinisalo i da su u Skandinaviji ukinute sve mere osim kontrole ko im ulazi u državu. Žive normalno, što mi ni bez Korone ne možemo.

8:29 · 19 okt 21 · Twitter for Android

”

Miloš Miki Nikolić

Samo da znate da se oko 85% glupih Norvežana vakcinisalo i da su u Skandinaviji ukinute sve mere osim kontrole ko im ulazi u državu. Žive normalno, što mi ni bez Korone ne možemo.

Jelena Stanisljević
@StanisljevicJ

Bila sam sinoć na premijeri Opasne veze u Narodnom pozorištu, bilo je lijepo na sceni vidjeti neka nova, nepoznata lica čije vrijeme tek dolazi. Opasne veze je tekst po kojem je snimljen i jedan od meni najboljih filmova, pa je bilo nemoguće izbjegći tu referencu, ali pogledajte.

8:22 · 19 okt 21 · Twitter for Android

”

Jelena Stanisljević

Bila sam sinoć na premijeri Opasne veze u Narodnom pozorištu, bilo je lijepo na sceni vidjeti neka nova, nepoznata lica čije vrijeme tek dolazi. Opasne veze je tekst po kojem je snimljen i jedan od meni najboljih filmova, pa je bilo nemoguće izbjegći tu referencu, ali pogledajte.

RUSIJA PODRŽAVA REPUBLIKU SRPSKU

Putin dolazi u Banjaluku?

Milorad DODIK / Vladimir PUTIN FOTO: Bljesakinfo

Rusija stojiiza Republike Srpske, a Vladimir Putin bi trebalo da dođe u posjetu Banjaluci. Potvrđeno je za Faktor magazin iz diplomatskih izvora.

„Rusija stoji uz svoje prijatelje“ lično je saopštio Vladimir Putin u razgovoru sa predsjednikom Srbije Aleksandrom Vučićem i srpskim članom Predsjedništva BiH Miloradom Dodikom. FAKTOR saznaće da se Putin, video-pozirom, priključio nedavnom sastanku Vučića i Dodika sa ministrom inostranih poslova Rusije Sergejom Lavrovom u Beogradu.

Baš tada je dogovorena i posjeta srpskog predsjednika Moskvi za kraj novembra. Na tom sastanku, između ostalog, trebalo bi da se razgovara o cijeni gase za Srbiju, ali i Republiku Srpsku u narednom periodu, budući da je pred svijetom velika energetska kriza. Rusija će cijene gase, koliko god može, prilagoditi mogućnostima Srpske i Srbije, jasno su poručile ruske diplomate. Do tada, Srbija i Republika Srpska su dogovorile međusobno posudjivanje električne energije, bar dok se cijene ne ustabile na svjetskim berzama.

Rusija je više puta, u zadnjih nekoliko mjeseci, odlučno stala iza stava da Kristijan Šmit nije legitimno izabrani visoki predstavnik međunarodne zajednice u BiH i da ga „kao turistu“ tretira ova država koja je, podsjećamo, jedan od jemaca provođenja Dejtonskog mirovnog sporazuma u BiH. Takođe, Rusija već nekoliko mjeseci vrlo oštro reaguje nakon saopštenja Savjeta za implementaciju mira u BiH jasno se ograjući od njegovih stavova. Nedavno je ambasada Rusije u BiH više nego jasno saopštila da bi, pisanu izjavu nakon sjednice UO Savjeta za implementaciju mira, trebalo IGNO-RISATI, jer ne odražava mišljenje dijela međunarodne zajednice.

Helikopter ANSAT

Time je direktno dala vjetar u ledja stavovima Republike Srpske u vezi sa djelovanjem međunarodne zajednice u BiH.

Ne bi trebalo zaboraviti i da je Rusija, tokom najgore pandemije COVID-a 19, prošle godine u Srbiju i Republiku Srpsku, poslala jedinicu koja je pomagala u dezinfekciji zdravstvenih ustanova. Pristala je tada, na molbu Dragana Čovića, da izvrši dezinfekciju i nekih objekata u Mostaru.

Da su u strahu velike oči pokazuje i činjenica da su federalni mediji, nakon nedavnog sastanka prenijeli informacije svojih izvora, koji su tvrdili da je Dodik od Lavrova tražio pomoć i u vojnoj opremi što je notorna laž. Rusija i Republika Srpska imaju odlične ekonomski odnose koji su potvrđeni i činjenicom da je Republika Srpska, kao prva u Evropi, kupila tri ruska helikoptera ANSAT, ali isključivo za medicinske i policijske potrebe. Dva od tri helikoptera već su stigla u Republiku Srpsku i nedavno su uvedeni i u redovnu upotrebu - prije svega za medicinsku pomoć. Treći helikopter bi trebalo da bude dopremljen početkom naredne godine. Ne bi trebalo zaboraviti ulaganja Rusije u naftni sektor Republike Srpske i pokušaja da se spasi Rafinerija u Brodu, koja je gasifikovana

PREPALI SE GRADNJE HRAMA

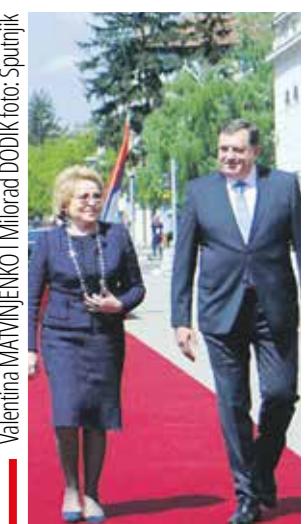
Jedan od stubova prijateljstva dvije zemlje trebalo bi biti i Ruski hram i „Srpsko-ruski kulturni centar“ u Banjaluci. Ministar Lavrov je došao na osveštenje temelja hrama i tada je dogovoren da će Vladimir Putin posjetiti Banjaluku po završetku radova. Zanimljivo je da su radovi na tom objektu, prema saznanjima Faktora, dijelom bili usporeni, jer je novoizabrani gradonačelnik Banjaluke i nova gradska administracija mjesecima „češljala“ izdate dozvole u pokušaju da ospori gradnju, svjesna da bi dolazak Putina u Banjaluku bio ozbiljan politički udarac opoziciji u Srpskoj.

Nakon nekoliko mjeseci zastoja, gradnja hrama i Srpsko-ruskog kulturnog centra ipak je intenzivirana posljednjih sedmica. Time su podgranjane i priče o dolasku ruskog predsjednika u Republiku Srpsku. Kako se očekuje, gradnja hrama bi trebalo da bude pri kraju krajem naredne godine. Dolazak Vladimira Putina u Banjaluku gotovo je izvjestan.

i uskoro prelazi na taj emergent. Ulaganja Rusije u Rafineriju u Srpskoj često su se kosile sa ekonomskom logikom novih vlasnika, ali je Putin istražao da Rafinerija u Brodu mora da opstane.

Kupovina helikoptera ANSAT dogovorena na jednom od sastanaka Milorada Dodika i Vladimira Putina

Do pojave pandemije korona virusa njih dvojica su se sastajali najmanje jednom godišnje. Ostaje upamćeno da je Putin Dodika zvao i u Soči gdje su zajedno gledali trku formule jedan. Tom prilikom, Dodik je, u svom maniru, sa revera sakao skinuo zastavu Republike Srpske i poklonio je Putinu što je izazvalo brojne pozitivne komentare u javnosti. Odnose nije нарушила ni takozvana afera „Ikona“ i to su dokazali

Valentina MATVJENKO i Milorad DODIK foto: Sputnjik

Sergej LAVROV i Milorad DODIK

Prijevremeno
testiranje
živaca
stanovnika
Prijedora

„Najveći lažov“ Ljubiša Kobas, kandidat za gradonačelnika!

Ostavka Dalibora Pavlovića otkrila je brojne pukotine među koalicionim partnerima u Prijedoru. Gotovo sve političke partije žele da njihovog kandidata podrži ostatak koalicionog bloka. Otkriveno da je i sestra Ivana Begića bila aktivista u štabu bivšeg SNSD-ovog gradonačelnika.

Ljubiša Kobas iz Petrovog gaja, ponosni vlasnik mongolskog pijetla i mačka Bobija, želi da se okuša u politici i kandiduje za gradonačelnika Prijedora. „Biće nezavisni kandidat i odmah na početku će se islikati i poslati svi mački slike da me ne napadaju tokom mandata“, naveo je Ljubiša u na društvenim mrežama u obraćanju fanovima, prijateljima i neprijateljima.

Ozbiljniji nego ikad, Kobas je njavio da će kampanju voditi na fejsbuku, neće organizovati mitinge te da će kupiti i nekoliko firmiranih odijela, pa čak i fakultetsku diplomu!

„Nije Prijedor samo uži centar pa da se za prvog čovjeka kandiduju građani, red je da na čelo dođe neko i sa sela“, naveo je ovaj jutjuber iz Prijedora, poznat po „maštovitim“ lažima, koje su mu donijele i nagrade na tradicionalnim takmičenjima lovačkih udruženja.

Iako će se prijevremeni izbori za gradonačelnika Prijedora, nakon ostavke Dalibora Pavlovića, održati tek 12. decembra, uskoro bi mogli biti poznati i kandidati. U u javnosti se već spekulise o njihovim imenima. Hrabro je prva istupila nezavisna odbornica u Skupštini grada Prijedora Sladana Radaković i njavila da će predati prijavu za gradonačelnika, uz tvrdnju da nije napravila nijedna stranački dogovor. Izvjesno je da će SNSD imati svoga kandidata i da je to najvjerojatnije Slobodan Javor, dok je u drugom političkom bloku poprilična konfuzija. Maja Stojić-Dragojević na zadnjoj sjednici GO SDS-a

tražila je podršku od stranačkih drugara za novu kandidaturu, mada je na prošlim izborima osvojila nešto više od 6.000 glasova i time značajno pomogla da kandidat SNSD pobijedi do tada nepričekani DNS.

„Da je znala što će je snaći na sjednici, vjerojatno bi ostala kod kuće kao i onih 40 članova glavnog odbora koji se nisu pojavili. Gotovo svi od desetak govornika do te mjere su kritikovali namjeru doktorice Maje da je u jednom momentu, mada se sjednica održava u po dana, članove Glavnog odbora pozdravila sa: ‘Dobro veče’,“ ispričao je za Faktor jedan od članova, koji je prisustvovao sjednici.

Maja Dragojević je spremila i pisano podršku pedesetak članova lokalnog odbora, međutim, i to nije bilo dovoljno da se ubijedi većina u njene najnovije namjere. „Posebno je pogodio stav da se o kandidatu dogovara sa DNS-om, istim onim sa kojima se ‘na nož’ borila da otme biračko tijelo“.

Standardno neodređen stav o Maji Dragojević, kako se može čuti u Glavnom odboru, imao je samo Mirko Šarović kome je, navodno, zasmetalo što su se lider DNS-a Nenad Nešić i gradonačelnik Banjaluke Draško Stanivuković dogovorili da će „gurati“ kandidata DNS-a Gorana Predojevića. I Šarović je tajno obećao Nešiću da će mu podržati njegovog pulena, ali da, govorka se u stranci, mora napraviti predstavu za Maju kako bi to od njega zatražilo i stranačko rukovodstvo.

Predojević je na prošlim izborima osvojio 4.021 glas i bio je treće

BEGIĆEVA SEKA SKUPLJALA GLASOVE SNSD-U

Nevjerovatno zvuči da su podršku SNSD-ovom kandidatu dali i Jelena Trivić, ali i Ivan Begić i njegova sestra Nina Vasiljević i zet Predrag koje često vidimo na fotografijama sa bivšim gradonačelnikom Daliborom Pavlovićem. Nakon Pavlovićevih skandaloznih fotografija Begićeva sestra je napisala status u kome potvrđuje da je glasala za njega: „Sad mi je žao što sam glasala za tebe i okrenula hiljadu brojeva da glasaju. Ti dođe na mjesto gradonačelnika, a ja dobi otakaz jer sam sestra Ivana Begića. Kada sam skupljala glasove, onda ti nije smetalo cija sam sestra....“, napisala je, između ostalog, Nina Vasiljević.

 Nina Vasiljevic
Sad mi je zao sto sam glasala za tebe i okrenula hiljadu brojeva da glasaju za tebe...Ti dodje na mjesto gradonacelnika a ja dobi otakaz jer sam sestra Ivana Begica.Kad sam skupljala glasove za tebe onda ti nije smetalo cija sam sestra.Slike ako su istinite su dno dna

GRADONAČELNIČE, DA LI SU OVO TVOJE „PROMJENE“?

Stanivuković za šefa gradskog saobraćaja doveo PENZIONERA iz PDP-a!

Tomislav Grabovica, novoimenovan „ovlašteni potpisnik“ u Odjeljenju za saobraćaj i puteve grada Banjaluka i šef najvažnijeg dijela gradske vlasti, po sili zakona, moraće u penziju za koji dan, potvrđeno je za „Faktor magazin“ iz izvora bliskih Fondu PIO.

Prema našim saznanjima, gradonačelnik Draško Stanivuković, koji je imenovao Grabovicu na ovu izuzetno važnu funkciju, napravio je ogroman propust kad je imenovao nekadašnjeg odbornika i potpredsjednika Gradskog odbora PDP-a, jer mu niko nije skrenuo pažnju da zapravo imenuje – penzionera!

Prema zvaničnim podacima Fonda PIO, Grabovica, koji važi za prekaljenog PDP-ovog funkcionera umiješanog u niz malverzacija i zloupotreba položaja, za koji dan će ispuniti zakonski uslov za odlazak u penziju, s obzirom da ima 40 godina staža i 60 godina starosti.

-Zakon o službenicima i namještenicima u jedinicama lokalne uprave i samouprave nalaže da se ide u penziju u slučaju kada neko ima 40 godina radnog staža i 60 godina starosti. Pošto Grabovica ima 61 godinu, a 40 godina radnog staža navršava za koji dan, on će biti penzionisan. Ako bi se Stanivuković odlučio da „zaboravi“ na penzionisanje, što je sasvim izvjestan scenario, onda će i on biti odgovoran za zloupotrebu službenog položaja – tvrde upućeni sagovornici iz Fonda PIO.

Prema evidenciji, koja je u posjedu „Faktora“ (a koja je datirana na 9. mart ove godine), Grabovica je na taj datum imao radni staž od, precizno, 39 godina, sedam mjeseci i 25 dana. Ovoliki radni staž „nakupio“ je zahvaljući činjenici da je većinu radnog vijeka proveo u Željeznicama RS i ostvarenom pravu na beneficirani radni staž. Pošto od trenutka sačinjanja ove evidencije nije imao prekid radnog odnosa u ŽRS, iz tog proizilazi da će, po sili zakona, morati u penziju već za koji dan. Naravno, pod uslovom da Stanivuković ispoštuje zakon.

Takođe, naš sago-

imenovanje Grabovice skandalozno je po više osnova i to, prije svega, zbog njegove više nego kontroverzne biografije. Kako tvrde izvori bliski samom vrhu PDP-a, Grabovica nije „vrsni stručnjak sa dugogodišnjim iskuštvom“, kako je zvanično predstavljen na službenim stranicama Gradske uprave, nego sve ono protiv čega se Stanivuković, navodno, bori. Zapravo, Grabovica je prekaljeni partijski poslušnik koji se nije „ogrebao“ o javne resurse samo kad za to nije imao priliku.

-Vjerujete li da je većina časnih ljudi u banjalučkom PDP-u bila zgrožena kad je vidjela ko je postavljen na tako odgovornu funkciju. Prije svega, riječ je o čovjeku više nego kontroverzne biografije, a koji je bio na čelu jednog od preduzeća nekadašnjeg „Čajevca“, u vrijeme kada je firma već uveliko nestajala pod teretom kriminalne privatizacije i rasprodaje njenih resursa. Grabovica je, kao partijski postavljen direktor, na mjestu jednog od pogona „Čajevca“ sagradio tržni centar „Zenit“, a svi koji dobro pamte znaju kakve su sve mahinacije pratile tu izgradnju i ko se sve „uplusao“ prilikom izgradnje i prodaje lokala u tržnom centru. Iz tog vremena, postoje direktni svjedoci podmićivanja i raznih mahinacija kojim je „udaren posljednji ekser u mrtvački kovčeg“ nekadašnjem gigantu jugoslovenske elektronske industrije – tvrde izvori iz PDP-a.

vornik skreće pažnju i na to da je Grabovica „do grla“ bio umiješan u zloupotrebe dok je, takođe po PDP-ovoju liniji, bio u rukovodstvu Željeznica RS.

- Zahvaljući partijski, Grabovica je bio na čelu Nadzornog odbora ŽRS u vrijeme kad je, tadašnji direktor, Sreten Telebaki optužen i na kraju presuđen zbog kriminalne prodaje 104 teretna vagona ŽRS-a. Mislite li da predsjednik Nadzornog odbora nije znao za kriminalne razmjere? Takođe, protiv Grabovice su mali akcioneri ŽRS-a, u martu 2020. godine, Okružnom javnom tužilaštvu u Doboju podnijeli krivičnu prijavu podnijeo je Tomo Vinčić iz Doboja – ukazujući naši sagovornici.

Tomislav GRABOVICA

LAŽI VIŠE NE MOGU DA SE PREBROJE

Osim što je imenovao penzionera i pored predizbornih obećanja da će u Gradsку upravu dovoditi mlade i perspektivne ljude savršeno čistih biografija, Stanivuković je postavljanjem Grabovice na funkciju, „zaboravio“ na još jedno obećanje – da za imenovanje neće biti presudna partijska pripadnost. Grabovica je, naime, dugogodišnji član i funkcioner PDP-a. Jedan mandat bio je i odbornik u banjalučkoj Skupštini, a donedavno je bio i potpredsjednik Gradskog odbora PDP-a.

Smijenjeni Slavko DAVIDOVIĆ

DOSTA JE BILO OMALOVAŽAVANJA!

**REPUBLIKA SRPSKA:
OD SUVERENE DRŽAVE, ENTITETA,
DO NAJAVE SAMOSTALNOSTI
U OKVIRU BIH**

Godine koje su „pojeli“ visoki predstavnici

Prema izvornom Dejtonskom sporazumu, Republika Srpska i Federacija BiH imale su skoro sva obilježja suverenih država. Međutim, u godinama koje su uslijedile i „zahvaljujući“, prije svega, politici međunarodne zajednice, entiteti su postepeno gubili ingerencije. Sve više nadležnosti prebacivano je na nivo BiH. Od potpisivanja Dejtonskog sporazuma, preko stotinu različitih organa, agencija i ostalih institucija uspostavljeno je na nivou BiH. Najveći broj takvih institucija nastao je kao posljedica odluka visokih predstavnika, kojima su nametani, ne samo zakoni i drugi propisi, nego i 105 amandmana na ustave Republike Srpske i Federacije BiH.

Na čiju štetu?

Institucija Visokog predstavnika ne postoji u Ustavu BiH, ali su njeni predstavnici u prethodnim godinama, na sebe preuzimali ustavotvornu,

zakonodavnu, a često i sudska vlast i to, najviše, na štetu Republike Srpske. Stvorene su brojne institucije koje uopšte nisu bile predvidene Dejtonskim sporazumom.

Predstavnici Republike Srpske izračunali su da je od Republike Srpske oduzeto ukupno 83 nadležnosti. Osim toga, odlukama visokih predstavnika smijenjeno je i

kažnjeno, bez sudskega postupka, na stotine građana BiH.

Ministarstva, agencije, kancelarije, komisije, uprave...

U decembru 1996.

godine, Predsjedništvo BiH donijelo je odluku da Savjet ministara ima samo tri ministarstva i to: Ministarstvo inostranih poslova, Ministarstvo za spoljnu trgovinu i eko-

nomske odnose i Ministarstvo civilnih poslova i komunikacija. Samo četiri godine kasnije, pod pritiskom međunarodne zajednice, formirani su Ministarstvo za ljudska prava i izbjeglice, Ministarstvo finansija i trezora, a nešto kasnije Visoki predstavnik nameće i Izmjene zakona o Savjetu ministara. Osnivaju se Ministarstvo transporta i komunikacija, Ministarstvo bezbjednosti i Ministarstvo pravde. Kasnije je, Zakonom o odbrani formirano i Ministarstvo odbrane BiH, čime je, faktički, ukinuta Vojska Republike Srpske. Na zajedničke institucije prenesene su brojne nadležnosti entiteta iz oblasti odbrane, bezbjednosti, pravde. Formirane su Oružane snage BiH, Obavještajno-bezbjednosna agencija, Visoki sudski i tužilački savjet, Sud i Tužilaštvo BiH, Državna granična služba. Na nivo BiH preneseni su carina i indirektni porezi, ali i centralna evidencija ličnih podataka. Republika Srpska je ostala bez dijelova nadležnosti iz oblasti energetike, javnih nabavki, telekomunikacija, statistike, koncesija, akreditovanja. Često su od entiteta oduzimane i naizgled nevažne nadležnosti, kao što je bezbjednost saobraćaja, a jedini cilj je bio što više slabiti entitete, a jačati BiH. Odlukom visokog predstavnika promijenjen je sistem javnog emitovanja što je omogućilo formiranje BHRT-a. Zaustavljanje prenosa nadležnosti počelo je očuvanjem Ministarstva unutrašnjih poslova Republike Srpske, koje je nekoliko puta bilo na udaru, ali i nadležnosti iz oblasti poljoprivrede.

Kako su nastala famozna „Bonska ovlaštenja“?

Visoki predstavnici počev od Karla Vestendorpa, Volfganga Petriča, Pedi Ešdauna, Kristijana Švarc-Šilinga, Miroslava Lajčaka i Valentina Incka, pozivali su se na takozvana „Bonska ovlaštenja“. Mandat Visokog predstavnika, kako je predviđen Dejtonskim mirovnim sporazumom, ne podrazumijeva ovlaštenja o donošenju odluka koje su obavezujuće za vlasti i građane u BiH. Spisak ovlaštenja visokog predstavnika naveden je u Aneksu 10, a ta ovlaštenja su pretežno konsultativne, posmatračke i izvještajne prirode. Međutim, od 1997. godine, visoki predstavnik prisvaja, bez ikakvog pravnog obrazloženja, „bonska ovlaštenja“ na osnovu kojih vlada i kažnjava putem odluka. Termin „bonska ovlaštenja“ potiče iz izjave koju je Savjet za implementaciju mira izdao nakon konferencije održane u njemačkom gradu Bonu, dvije godine nakon potpisivanja Dejtonskog sporazuma. U izjavi iz decembra 1997. godine, „pozdravlja se namjera visokog predstavnika da koristi svoj vrhovni autoritet na terenu u pogledu tumačenja [Aneksa 10] sa ciljem donošenja obavezujućih odluka „o određenim pitanjima“. Karlos Vestendorp, tadašnji visoki predstavnik koji je učestvovao na Bonskoj konferenciji, kasnije je priznao da ta odluka i nije baš legalna te da nije u skladu sa Dejtonskim sporazumom. Ipak, to nije sprječilo njega, a ni njegove nasljednike, da se služe ovim ovlaštenjima. N.V.

Kristijan Šmit

Valentin Incko

NAMETNULI 900 ODLUKA

Visoki predstavnici su, koristeći bonska ovlaštenja, nametnuli oko 900 odluka. Vestendorp je nametnuo 80, njegov nasljednik Petrič 242, a preminuli Pedi Ešdaum najviše, čak – 430. Švarc-Šiling je ova ovlaštenja koristio 66 puta, a Valentin Incko 50. Najmanje ih je koristio Miroslav Lajčak - oko 40 puta.

PREVAREN?

Odluke visokih predstavnika, kojima su nametani zakoni, kasnije su, bez izmjena, usvajani u Parlamentarnoj skupštini BiH. Za njih su glasali i predstavnici iz RS, jer su se zakoni mogli mijenjati, tek nakon usvajanja u Parlamentarnoj skupštini. Tako je bilo u teoriji. U praksi se ispostavilo da bošnjačkim političkim predstavnicima ne pada na pamet da bilo šta mijenjaju. Predstavnici iz Republike Srpske bili su naivni, ali i prevareni. Osim toga, pojedini pravnici dovode u pitanje zakone koje je nametnuo visoki predstavnik, a usvojila Parlamentarna skupština. Prema njihovom mišljenju nijedna ustavna odredba ne daje pravo Parlamentarnoj skupštini BiH da usvaja zakone nametnute od strane visokog predstavnika. Tačnije, Ustavom BiH propisano je da je Parlamentarna skupština BiH nadležna za „donošenje zakona potrebnih za sprovođenje odluka Predsjedništva BiH ili za izvršavanje nadležnosti Skupštine po ovom Ustavu“.

ZAKON O NEPRIMJENJIVANJU ZAKONA

Srpski član Predsjedništva BiH Milorad Dodik najavio je da će Republika Srpska povući saglasnost o reformi odbrane u BiH, Visokom sudsakom i tužilačkom savjetu i Upravi za indirektno oporezivanje. Republika Srpska će usvojiti Zakone o neprimjenjivanju zakona koje su nametnuli visoki predstavnici, a to je oko 140 zakona, rekao je Dodik.

Hoće, biće onog rata!

Autor kolumne: Данијел СИМИЋ

Nakon mojih nedavnih istupa na televizijskim kanalima, kada sam, po ko zna koji put, upozorio da se naša islamizirana braća sasvim ozbiljno, institucionalno i višedecenijski, spremaju za novi oružani napad na srpski narod i njegovu državnu tvorevinu, poznati i nepoznati su mi na ulici dobačivali usana razvučenih u osmijeh: „Hoće li biti onog rata?“. Sada me zaustavljaju, hvataju za ruku ili rame te pitaju to isto. Ali, više se ne smiju.

Šta se desilo u međuvremenu? Zašto haber iz Efbija, nakon svega dvije sedmice, zvuči mnogo ubjedljivije?

Od završetka rata i početka nestabilnog mira u Dejtonskoj Dolini Plaća, muslimanska politika samo to i radi. Sa svih ideoloških ravni i vertikala unutar njih, nikada nijesu prestali da prijete ratom. Rutinski ispučavaju ratnohuškačke fraze, kada njihove antidejtonske želje udare na čvrst i jedinstven zid neprihvatanja iz pravca Srpske. Uz šutnju njihovih saveznika iz inostranstva.

Rat, kao argument da se nešto mora popustiti, čuo sam prije skoro deceniju i po, čak i od predsjednika Naše stranke. Imao je inicijale, marionetsku ulogu i formalno nacionalno porijeklo kao Bogić Bođičević. Danas je, politički, doživio njegovu

sudbinu, ali se ta stranka i dalje predstavlja kao ekstremno liberalna i anacionalna.

Osim što prijeti ratom.

Čak se i patetični direktor Narodnog pozorišta iz Sarajstana, kadar iste te stranke, uz floskule za vezivanje kikica i pionirskih mahramica, na kraju demaskira potencirajući da „ratove i započinju ludaci“. Njamobilnije u svemu, jeste što on zaziva ubijanje ljudi povodom ispijanja trendova i hrvanja rjaliti priključka, sadržanog u dovođenju harmonikaša u odaje srpskog člana Predsjedništva BiH.

Pri tom, kolektivno, rat pominju kao da je suša, poplava, nevrijeme, glad, bolest... Ako se ne umilostive bogovi žrtvom, najbolje ljudskom u Hagu, šamani suverene i nedjeljive Bejha će dozvati pošast.

Uvijek se izbjegava i samo pitanje: Ko će početi taj rat? Kao što se u kući obješenog ne govori o konopcu. Na stranu razlog, zašto bi bilo kakav rat uopšte i počinjao? Bitno je utvrditi da će to uraditi sljedbenici politike Alije Izetbegovića.

A to su apsolutno svi političari i javne ličnosti iz Efbija. Zaluđeni sistemom patološke međuzavisnosti, oni istinski vjeruju da je nasilje nad drugim - odbrana. I tu pomoći nema! Neće to s naše strane izlječiti ni trenutno guranje prsta u oko od strane vlasti, ni neslaganje ili veća pomirljivost opozicije. Posebno ne unutarsrpska svađa.

Babo Alija, i pored upozorenja Radovana Karadžića da ne pregla-

savaju konstitutivni narod, prvi je napao ispred „Holidej ina“, u Dobrovoljačkoj, na Brčanskoj mali. Ostalo je upamćeno njegovo čvrsto ubjedjenje da je za neku mitsku nezavisnost u granicama Socijalističke Republike BiH „spreman žrtvovati i mir“.

Tako i nasljednici. Misle, govore i rade. Vaše nije vaše, nego je i njihovo. Njihovo je, opet, samo njihovo. Ukoliko mislite da je vaše vaše, napadate ih i oni se moraju braniti. Da li je u pitanju „spahijski kompleks“ fukare iz našeg komšiluka, ili neki drugi oblik konvertitskog poremećaja ličnosti - to više uopšte nije bitno. To je tako i sa tim bi trebalo računati.

Od „haubica za ne daj Bože“ sina Bakira, došli smo do konzulskih vremena i veselnika iz Frankfurta koji broji kapacitete namjenske industrije. Plus, stotinu hiljada „Bosanaca sa iskustvom rata“. A čim mi raspolažemo? Isprepadanim, nevladiničkim defetizmom i podaništvozadjenim stanovništvozvati agresija. Bez obzira što su oni agresori i što bi napadom iz Efbija na Republiku Srpsku, po učenju njihovog umeta, to po definiciji bio građanski rat. Jednako kao što je bio rat protiv Fikreta Abdića.

Među Srbima mora vladati preduštaška naiva, ukoliko neko misli da se to neće ponoviti. Bujrum!

Admir ATOVIĆ FOTO: FB

Admir Atović
@AtovicAdmir

Sto hiljada Bosanaca s iskustvom rata trenutno živi u Bosni! Municipija u Konjicu i Goraždu! Haubice u Travniku! RPG-ovi u Hadžićima! Itd. Uzdaj se u se i u svoje kljuse! Znaju oni da ovo nije šala i da bosanska snaga nije mala maca! Ef. Velic.. Allahu Ekber

11:01 PM · Oct 14, 2021 · Twitter for iPhone

15 Quote Tweets 1 Like

Hoće, biće rata! Pitanje je samo kada?!

Ne sjednu li vlast i opozicija hitno na tajni ili javni sastanak, u kojem će podvući crtulj i napraviti plan šta će raditi kada se zapuca, a zapucaće se, već trenutnu krizu nastave tretirati kao predizbornu kampanju - šalju signal da smo lak plijen.

U tom slučaju, drugoj strani mogu obećati samo da ja neću nigde bježati.

SVE DOKUMENTOVANO: Banjalučko tužilaštvo potvrdilo ranije pisanje FAKTORA

RAZOTKRIVENE IZMIŠLJOTINE: Napad na Miladina Stanića nema političku pozadinu!

Okrúžno javno tužilaštvo u Banjaluci podiglo je optužnicu protiv Petra Stanića (69) zbog pokušaja ubistva člana SDS-a Miladina Stanića i tako potvrdila ranije pisanje „Faktora“ da se tu ne radi o naručenom političkom ubistvu, kako je on tvrdio, već o dugogodišnjim rođačkim razmiricama koje su, u jednom momentu, dovele i do vatre nog obračuna. Kap je prelila čašu nakon što je Miladin Stanić traktorom, namjerno, uništio put ispred Petrove kuće, koji je priznao da sa svojim rođakom i njegovom porodicom ima sukob već 30 godina.

Miladin STANIĆ FOTO: Blic.rs

SPORNA POVREDA!

Za odbranu je sporna i potvrda o povredi Miladina Stanića za koju smatraju da je oštećeni nije ni „izvadio“. Advokat Kremenović je istakao da se pogrešno prikazuje da je osumnjičeni krio pištolj od policije, objasnivši „da ga je ostavio na drvima i kasnije ga dobrovoljno predao policiji“. Postoji presuda kojom je rođeni brat Miladina Stanića osuđen da je udario lopatom u glavu osumnjičenog Petra, te se iz tog obrazloženja vidi da su Miladin Stanić i njegova porodica preko 30 godina napadali osumnjičenog – istakao je advokat Kremenović.

Miladin Stanić, koji obavlja funkciju šefa Kluba poslanika SDS-a u Narodnoj skupštini Republike Srpske, ovaj porodični sukob pokušao je da iskoristi u političke svrhe, ali je zaboravio da su kamere na kući njegovog rođaka snimile cijeli događaj.

Tako je danima nakon ovog incidenta davao sramne izjave kako se radi o politički motivisanom napadu i da sa sigurnošću može reći da je to bilo „naručeno ubistvo“, pri čemu je uperio prst u političke rivale. Međutim, snimak napada, a sada i optužnica su pokazali da se radi o sukobu zbog lokalnog puta i uništavanja imovine.

Rodački „rat“ dogodio se 31. jula ove godine, oko 17 časova, u mjestu Kremna kod Prnjavora, zaselak Pipilići, a zabilježen je i na snimku video-nadzora porodične kuće Petra Stanića. Pregledom snimka utvrđeno je da osumnjičeni ispaljuje hice iz pištolja u pravcu SDS-ovca Stanića koji se, u kritično vrijeme, nalazio u svom traktoru, ali prema tvrdnjama odbrane, i na imanju osumnjičenog.

Darko Kremenović, advokat Petra Stanića, rekao je da je njegov braćenik grubo izazvan radnjama oštećenog. Takođe, Faktor je već pisao da postoje brojne prijave o sukobima između ove dvije porodice zbog čega je policija više puta intervenisala. P.H.

godio palac desne ruke Miladina Stanića, što je kvalifikovano kao lakša tjelesna povreda.

Osumnjičeni Petar Stanić se tokom saslušanja branio „da mu je rođak ometao uživanje privatnog posjeda, da tako nešto više nije mogao trpjeti i da je zbog toga ispalio dva hica u pravcu traktora koji je vozio Miladin Stanić“.

Izvršeno je i psihiatrijsko vještačenje koje je pokazalo da je Petrovo reaktivno stanje, u vrijeme krivičnog djela, dovelo do njegove umanjene sposobnosti da shvati značaj onoga što je učinio i da upravlja svojim postupcima. Osumnjičeni je, kako se navodi, ranije osuđivan za krivična djela protiv života i tijela, zbog nanošenja tjelesnih povreda, i to na novčanu kaznu od 500 maraka, koju je platio u novembru 2018. godine, tako da još nisu prošle tri godine za „brisanje“ izrečene presude.

Darko Kremenović, advokat Petra Stanića, rekao je da je njegov braćenik grubo izazvan radnjama oštećenog.

Takođe, Faktor je već pisao da postoje brojne prijave o sukobima između ove dvije porodice zbog čega je policija više puta intervenisala. P.H.

Otkrivamo kako je kandidatkinja SDS-a Danijela Lazić varala građane

Бања Лука
ПО МЈЕРИ
СВИХ НАС!

Данијела Лазић

кандидат за одборника у Скупштини града Бања Лука

18

Pokazivala sliku sa Stanivukovićem i predstavljala se kao inspektorka

Policija je do sada otkrila da je odgovorna za najmanje 11 prevara u kojima je uzela oko 36.000 KM, ali se sumnja da je taj broj mnogo veći. Kako nezvanično saznajemo, policija sumnja da je prevarila više osoba i u drugim gradovima širom Srpske.

Danijela Lazić (39), koja je na predhodnim izborima bila kandidatkinja SDS-a za Skuštinu grada Banjaluke, uhapšena je zbog više prevara koje je počinila u zadnje dvije godine. Građani koji su se našli na meti Lazićeve, ističu da se radi o dobro organizovanoj prevarantkinji koja nije zazirala ni od čega da bi došla do novca. Jedan od prevarenih građana ispričao je za „Faktor“ da se nesuđena odbornica SDS-a hvalila da ima veoma dobra poznanstva sa „bitnim ljudima i po-

liticarima“. „Budući da se kod mene radilo o prepisu zemlje, pričala mi je kako je u veoma dobrim odnosima sa gradonačelnikom Banjaluke Draškom Stanivukovićem i pokazivala sliku na kojoj su njih dvoje zagrljeni, te rekla da zbog toga može sve riješiti“ – kaže naš sagovornik.

Pozivala se i na veze u SDS-u i hvalila da ima mogućnost da rješava mnoge stvari. Još jedan od prevarenih građana ispričao je za „Faktor“ da se nesuđena odbornica SDS-a hvalila da ima veoma dobra poznanstva sa „bitnim ljudima i po-

da ga je Lazićeva kontaktirala i ponudila automobil „škoda“ za 3.500 KM. Potom se ponovo javila i rekla da ima još jedno vozilo za njega i da bi sada trebalo uplatiti još 5.000 KM, kao neku vrstu kapare. U prijavi je naveo da to nije bilo sve, jer Lazićeva ga je ubrzo ponovno kontaktirala i ponudila na prodaju i „mercedes“ kojeg je trebalo da plati 7.000 maraka.

- U toku jula i prvoj polovini avgusta prošle godine, na ime njibove registracije, kasko osiguranja, sredivanja

dokumentacije i slično, u više navrata dao sam Lazićevoj još 1.500 KM. Ukupno sam joj predao 17.000 maraka – ispričao je R. Š.

Koliko je Lazićeva bila bahata govori i podatak da je od njegovog oca, takođe na prevaru, uzela više od hiljadu maraka, a za 2.700 KM je oštetila i njegovu sestru. Još jedan Banjalučanin prijavio je da je bio žrtva Danijele Lazić i da mu je od prošle godine na prevaru uzela 4.500 KM. Njemu je takođe obećala nabavku automobila „škoda oktavija“. E.F.M.

OPASNO!

U vrijeme pandemije korona virusa oni (ne)šire zarazu

Zabrinjavajuće informacije o antivakserima među političarima Srpske

Nakon što je objavljena informacija da je gradonačelniku Banjaluke Drašku Stanivukoviću i njegovim saradnicima određena izolacija od deset dana zbog mogućeg kontakta sa osobom pozitivnom na korona virus, u javnosti je postavljeno pitanje da li se radi o (ne)vakinisanim licima? Naime, na osnovu mera koje je donio Republički štab, imunizovani, koji budu u kontaktu sa zaraženom osobom, idu u izolaciju pet dana, a duplo više ostaju izolovani oni koji nisu vakcinisani. Na društvenim mrežama, koje Stanivuković redovno koristi, nikada nije objavljen trenutak njegove vakcinacije ili revakcinacije, iako su plasirane manje bitne informacije, posebno za zdravje građana u vrijeme pandemije, koja je odnijela brojne živote.

IZBJEGAVAJU ODGOVOR

Iz kabineta gradonačelnika Banjaluke za Faktor nisu odgovorili na pitanja da li je Stanivuković vakcinisan, kada i ako nije - zašto odbija imunizaciju. Samo tokom ove godine on je organizovao nekoliko skupova, kojima su narušene epidemiološke mере. U javnosti je često kritikovan. Stanivuković, a sve u cilju prikupljanja političkih poena, čim vidi fotografе i kamere prilazi okupljenim, a posebno u zagrljaj „lovi“ starije osobe.

nije to slučaj samo sa Stanivukovićem. U proteklih godinu i po dana i drugi opozicionari u Srpskoj utrklivali su se u izjavama kako „nema vakcina i da su skupo plaćane“, ali privatno su više vjerovali teoretičarima zavjere i odbijali da prihvate prepovuke i mjere nadležnih organa. Licemjerno, posebno jer je u pitanju zdravlje i život onih, koje, navodno, brane.

Stručnjaci ističu da je ovo veliki problem, jer se radi o osobama koje su često na sastancima i velikim skupovima, pa tako postoji vjerovatnoća da se zaraze, ali i da prenose virus.

- Ne bi trebalo zabraniti ni nedavne proteste koji su održani u centru Banja Luke na kojima je, prema zvaničnim informacijama, bilo oko 3.500 ljudi. Vođe opozicije u Srpskoj su silazile među građane, slikali se i grlili sa okupljenima, a niko od njih nije nosio maske. Velika je šansa da se tu neko mogao zaraziti korona virusom – ističe naš savoznik. Podsjeća da kod opozicije vlada podvojeno mišljenje: spremni da kritikuju vlast zbog broja umrlih od korone, ali ne i da preporuče građanima, koje pozivaju na javna okupljanja, da prihvate imunizaciju i mijere zaštite.

- Funckioneri Republike Srpske i Srbije su primili vakcine i tako po-

slali poruku građanima da i oni to urade i tako zaštite svoje zdravlje. Međutim, u opoziciji očito ima antivaksera koji odbijaju to da urade – dodaje naš savoznik. Iстиče da je posebno zabrinjavajuće ponašanje gradonačelnika Banjaluke i njegovih pojedinih saradnika, ukoliko su odbili vakcinaciju, ali i mijere zaštite u vrijeme pandemije.

Banjalučka policija već je ranije podnijela kričnu prijavu tužilaštву protiv Draška Stanivukovića zbog sumnje da je počinio krivično djelo nepostupanje po zdravstvenim propisima za vrijeme epidemije.

Izveštaj je podnesen nakon protesta ugostitelja koji su, 5. aprila, organizovani ispred zgrade Administrativne službe grada Banjaluka, u vrijeme kada je postojalo ograničenje okupljanja.

- Lice D. S. se sumnjiči da je, kao komandant Gradskog štaba za vanredne situacije, postupilo suprotno propisima Štaba za vanredne situacije Republike Srpske i suprotno odrebama Zakona o zaštiti stanovništva od zaražnih bolesti iako je bio dužan i mogao biti svjestan da na taj način može uticati na odluku građana da svojim ponašanjem postupaju suprotno mjerama za suzbijanje virusa korona - saopšteno je tada iz PU Banjaluka. E.F.M.

**Goran Selak,
predsjednik
Socijalističke partije
Srpske za FAKTOR
potvrđuje**

Opozicija nema našu bjanko podršku

Na protestu koji je održan na Trgu Krajine, dočekani ste negodovanjem, kao i predsjednik DNS-a Nenad Nešić. Mnogi tvrde da bi još uvek trebalo da se dokazujete kao opozicija?

Selak: Za nas je opozicija svaki savjestan i profesionalan policajac, tužilac, zdravstveni radnik, novinar, rukovodilac ili službenik. Ne mislim da bi SPS trebalo da se dokazuje bilo kome u tom smislu. Ne pada mi na pamet ni da pričam o pritiscima kroz koje je prošla moja porodica i moji prijatelji od osnivanja SPS-a do danas. Što se tiče SPS-a i priče

je budućnost Republike Srpske i budućnost onih koji dolaze poslije nas i mi u SPS-u smo to shvatili veoma ozbiljno.

Čekaju li SPS poziv da raspravlja o kandidatima opozicije za naredne izbore?

Selak: Mi djelujemo opoziciono, međutim ni opozicija nema našu bjanko podršku. Moramo da utvrdimo program za kandidate koji će to moći da iznesu na svojim plećima. Bilo bi nerealno da sada kažem da mi bez rezerve podržavamo bilo kog kandidata koji se sam promovisao. Evo mi mislimo da SPS može predložiti

Niko, pa ni opozicija u Republici Srpskoj, nema bezrezervnu podršku naše partije. Nemaju je ni samopromovisani kandidati, tvrdi Goran Selak. U intervjuu za FAKTOR komentariše zvižduke kojima je 2. oktobra bio izložen na protestu opozicije u Banjaluci te odbacuje navode da bi tek trebalo da se dokažu kao opozicionari. Nakon samo osam mjeseci postojanja stranke nudi i svog kandidata za gradonačelnika Prijedora.

kandidata za gradonačelnika Prijedora i da bi on, uz značajnu podršku svih, uspio da pobedi bilo kog drugog u toj regiji. Naglašavam da je potreban kompromis i ostavljanje ličnih sujeta iza sebe, ako želimo da pobijedimo na svim izbornim nivoima.

NEMA ODSTUPANJA

Kakav je Vaš stav u vezi sa predstojećom posebnom sjednicom Narodne skupštine Republike Srpske?

Selak: Stav SPS-a je poznat i od njega ne odstupamo ni milimetar. Moraju da se poštuju ra-

RUSI DOLAZE: Niske cijene osnovna strategija „MERE“ otvara prodavnice i u Banjaluci

Ruski trgovački lanac Svetofor (Semafor), u evropskim zemljama poznat pod brendom MERE, nakon Srbije, širi se na tržište BiH. Osnovni adut ovog treće po veličini trgovачke kompanije su cijene niže za čak 20 odsto, zbog čega su veoma traženi i u Evropi. U BiH planiraju otvaranje desetina maloprodajnih objekata u većim gradovima, uključujući i u Banja Luku, a prvi diskont otvoriće vrata za kupce već početkom naredne godine. Završili su dio birokratskih poslova, registracijom privrednog društvo "Eksperttorg" d.o.o., u okviru kojeg će poslovati lanac MERE u BiH. Važno je, napominju iz ove firme, da će zapošljavati domaću radnu snagu.

Često se opisuju kao "ultra diskontni lanac", čije prodavnice nude ograničen assortiman namirnica koje isporučuju direktno dobavljači, uz minimalnu uslugu i marketing. Predstavnici ruske kompaniju pojašnavaju da planiraju da rade direktno sa proizvođačima, sa strogom kontrolom kvaliteta i niskom trgovачkom maržom te da im takav pristup omogućava pristup robe po cijenama

20 odsto nižim od konkurenčije. Pojašnavaju da njihovim prodavnicama kupac plaća robu a ne marku, kao i da su na lokacijama kojima je jednostavno pristupiti.

Poslednjih

godina postali su jedan od najbrže rastućih lanaca supermarketa u matičnoj zemlji. Mogli su i da se pohvale sa oko 500 otvorenih prodavnica samo u 2019. godini. Nakon pojave korona krize, niže cijene itekako su bile važne gra-

đanima, suočenim sa materijalno-socijalnim problemima. Bez sumnje, imaće svoje kupce i na našim prostorima, a u Republici Srpskoj je poznat sentiment prema

Rusiji, pa nema razloga da to ne bude i u slučaju dobre ponude robe na tržištu, uz to sa nižim cijenama.

Prvi objekat ove ruske kompanije otvoren u srpskoj Batajnici prostire se na hiljadu kvadrata i nudi assortiman prehrambene robe,

OSVAJANJE AMERIKE!

Rusi planiraju otvaranje svojih objekata u Austriji, Italiji, SAD, Grčkoj... Potencijalno širenje lanca u SAD-u dolazi 10 godina nakon što najveći ruski trgovac hranom, X5, nije uspio u pokušaju da osvoji američko tržište.

MERE je otvorio

prvu poslovnici

na europskom tlu

još 2016. godine, a

brojne prodavnice

sada postoje u

Njemačkoj, Poljskoj,

Litvaniji, Srbiji,

Ukrajini, Rumuniji,

Španiji i Italiji.

Prisutni su i u

Bjelorusiji, Kini i

Kazahstanu.

MLADA DJEVOJKA IZ DERVENTE NAJMLAĐI PILOT U ISTORIJI REPUBLIKE SRPSKE I BIH Za Mariju ni nebo nije granica

Marija Nović sa 17 godina je postala najmlađi pilot u istoriji generalne avijacije u Republici Srpskoj i BiH. Iako su prvi planovi na Vazduhoplovnoj akademiji u Beogradu bili vezani za kontrolu leta, sa nepunih 17 godina kreće na obuku za pilota. I bio je dovoljan jedan let da ova mlada Dervenčanka shvati da je njena budućnost - pilotska kabina. Nastaviće obuku za pilota putničkih aviona. Iako bi voljela da bude i za komandama vojne letjelice, sebe ipak vidi na mjestu kapetana u Eirbus avionu.

GDJE SE VIDITE U NAREDНОM PERIODU
KADA JE U PITANJU AVIJACIJA?

Nović: Moram priznati da bih volela da budem i vojni pilot, ali ipak sam se odlučila za civilno vazduhoplovstvo. Vidim se kao kapetan u nekom Eirbus avionu, bilo domaćih ili stranih kompanija.

Marija Nović
Kada ste prvi put osjetili čari avijacije i šta Vas je privuklo avionima?

Nović: Moje interesovanje za avijaciju se pojavilo sa 14 godina, kada sam odlučila da upišem Vazduhoplovnu akademiju u Beograd. Upisala sam smer Avionotehničar vazdušnog saobraćaja za spasavanje. Moji prvi planovi i želje su bili vezani samo za kontrolu leta. Nakon završene prve godine i postignutog uspeha otvorila se mogućnost da u mojoj školi pohađam paralelno sa nastavom i teorijski deo nastave za PPL pilota. Položila sam 9 ispita u Direktoratu za civilno vazduhoplovstvo u Beogradu sa svojih nepunih 17 godina i stekla pravo da pohađam praktičnu obuku.

Gdje ste završili školu/obuku za pilote, koje uslove ste morali ispuniti i da li Vam je bilo naporno?

Nović: U toku rasplata (tri meseca) živila sam na aerodromu u Subotici i pohađala praktičnu obuku.

ona: Cessna 150, Cessna 172, Piper 38. Polaganje za PPL pilota sam imala početkom oktobra, tako da sam sa svojih 17 godina zvanično postala pilot.

Razmišljate li o daljem profesionalnom usavršavanju?

Nović: Svakako, obuku nastavljam dalje. U narednoj godini planiram da napravim 150 sati letenja. Tokom sledećeg raspusta ću upisati teorijsku obuku ATPL u trajanju od oko 750 sati u Mađarskoj i nastaviti obuku za komercijalnog pilota (za putničke avione). Kada počne školska godina paralelno ću ići u 4. godinu Vazduhoplovne akademije i prvu godinu Saobraćajnog fakulteta, vazduhoplovni smer. Takođe, planiram upisati i dalje školovanje na Vazduhoplovnoj akademiji, Visoka škola za strukovne studije- smer kontrola leta. Tako da do svoje 21. godine, kada je to i zakonom dozvoljeno, mogu početi da radim kao pilot komercijalnih letova.

S.S.

Kapetan Dragan za FAKTOR otkriva do sada nepoznate detalje svoje kontroverzne peticije:

Đindjić mi je bio prijatelj, ali ako puste Jovanovića saznaćemo potpunu istinu!

Fondacija „Kapetan Dragan“ organizovala je širom Srbije peticiju za pomilovanje Zvezdana Jovanovića, pravosnažno osuđenog za ubistvo premijera Srbije Zorana Đindjića, prije 18 godina. Šta je cilj ove akcije, koja je izazvala oprečene stavove, za Faktor magazin objašnjava njen inicijator, Dragan Vasiljković, poznatiji kao Kapetan Dragan. Tvrdi da mu je Đindjić bio prijatelj, a da bi puštanjem na slobodu Zvezdana Jovanovića, o čijoj krivici ili nevinosti ne želi da sudi, iako navodi da je njegov slučaj u potpunosti istražio, lakše saznali pozadinu ubistva tadašnjeg srpskog premijera.

FOTO: expreso.rs

Da li je Vaše mišljenje da Jovanović nije ubica Đindjića, ili da bi on nakon 20 godina, ipak, trebalo da bude pušten na slobodu?

Kapetan Dragan: I jedno i drugo. Da li je on ubica ili ne, meni to nije ključni element ove akcije. Važno je reći da on i dan danas negira ubistvo Đindjića. Brejvik je tužio državu zato što je nezaljubljen proveo sedam godina u samici i dobio ih je na sudu. Dobio sam odgovor četiri renomirana svjetska advokata koji su prihvatali da predstavljaju Jovanovića pred Komitetom UN-a, u slučaju ako bi on bio spremjan da tuži Srbiju za kršenje njegovih ljudskih prava. On mi je rekao da me cijeni kao svoga oca, ali da tuži Srbiju neprijatelju koji ju je do juče bombardovao - neće pa makar istrušnuo u srpskom zatvoru. Zvezdan Jovanović je Srbin koji je punih 12 godina nosio srpsku uniformu, borio se pod srpskom zastavom i branio srpske interese. Ne želim da ulazim u nevinost ili krivicu Jovanovića, koju on negira, ali 20 punih godina slušamo samo jednu stranu priče. Tek nakon mog izlaska iz zatvora počinje da se čuje i druga strana. Srbija se u to vrijeme odrekla svega, uključujući i mene. Jovanovićevoj odbrani nije dozvoljena rekonstrukcija. Da padne crije sa krova i ubije nekoga, radila bi se rekonstrukcija. Mi imamo ubistvo srpskog premijera gdje nije dozvoljena rekonstrukcija.

Može li se ime Milorada Ulemeke Legije naći na istoj peticiji?

Kapetan Dragan: Priča o Zvezdanu Jovanoviću nema nikakve veze sa Ulemekom. Nemam potrebu da ih povezujem u ovoj peticiji. Cijenim svakoga ko je nosio pušku i branio svoju državu. Po tom pitanju smatram da je Ulemelek heroj, ali za ove druge stvari nisam imao ni vremena ni resursa da ih istražim, kao što sam istražio slučaj Zvezdana Jovanovića.

viču nema nikakve veze sa Ulemekom. Nemam potrebu da ih povezujem u ovoj peticiji. Cijenim svakoga ko je nosio pušku i branio svoju državu. Po tom pitanju smatram da je Ulemelek heroj, ali za ove druge stvari nisam imao ni vremena ni resursa da ih istražim, kao što sam istražio slučaj Zvezdana Jovanovića.

U kakvom zatvoru se nalazi Jovanović?

Kapetan Dragan: On je 20 godina u maksimalnoj izolaciji. Jovanović je u najstrožem dijelu zatvora kojeg nazivaju „Alkatraz“. Dozvoljeno mu je dva puta mjesечно, po 15 minuta, da se čuje sa svojom porodicom. Ne smije da ima nikakav kontakt ni sa kim, ni sa drugim zatvorenicima, pa čak ne smije da razgovara ni sa stražarima. Koriste znakove da mu daju instrukcije, a ako izgovore nešto što nije bilo pod moranje, dužni su da pišu izvještaje. Jovanović nije osuđen na samicu. On je bio primjeran oficir, čovjek čiste biografije, primjeran suprug, otac, čak i primjeran zatvorenik. Nijedan incident se nije dogodio za sve vrijeme boravka u tim strašnim okolnostima koje su nehumane.

Kakvo je Vaše mišljenje o ubijenom premijeru Srbije Zoranu Đindjiću?

Kapetan Dragan: Zoran Đindjić je bio moj prijatelj. On je htio da me kandiduje na listi Demokratske stranke što sam ja odbio. Tražio je od mene spisak djece ranjenih i poginulih boraca da ih stipendira, do njihovog punoljetstva. Fondacija „Kapetan Dragan“ je stipendirala 14.000 djece ranjenih i poginu-

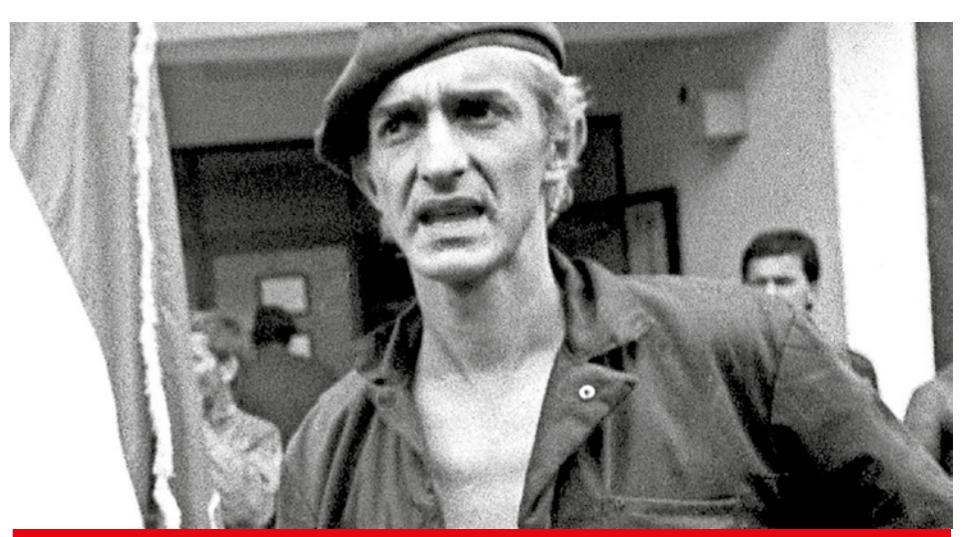
lih boraca, bez dinara pomoći Miloševićeve države. Đindjić je jedini od srpskih političara koji je stipendirao tu djecu.

Ja sam njegov prijatelj, kao nekoga ko je zadužio moju Fondaciju i Srbiju takvim gestom. Iz mog uskog gledišta, smatram da zaslužujemo da saznamo šta je pozadina ubistva Zorana Đindjića. Saznaćemo mnogo više ako je Zvezdan na slobodi i može sa svojim prav-

nim timom da dokazuje svoju nevinost.

Vaša Fondacija se bori i za prava zatvorenih Srbra?

Kapetan Dragan: Za razliku od prethodnih režima, ja sa ljudima danas na vlasti mogu da razgovaram. Žele da pomoći Bečku konvenciju. Ne mogu da se mijesaju u unutrašnje stvari suverene zemlje. Mi kao nevladina organi-

SAMO ZA SRBOMRSCHE SAM...

Da li vam smeta kada vas neko nazove ratnim zločincem?

Kapetan Dragan: Naprotiv. Vrlo mi godi kada me u Srbiji neko, ko je navodno Srbin, naziva ratnim zločincem. Tako me može nazvati samo srbomrzac. Ne može nijedan častan Srbin da me nazove zločincem. Niko, pa ni Hrvatska, nema nijedan provjerljiv dokaz koji može asociрати na bilo kakav ratni zločin. Samo mržnja prema Srbiji i mržnja prema meni je njihov motiv da bi mene zvali zločincem. Ni mene, ali ni Šešelja sa kojim nisam bio prijatelj. Prema tim aršinima, pola Hrvata bi trebalo biti proglašeno ratnim zločincima. Svaki Srbin koji mene tako nazove, sebe markira kao izdajnika i nečasnog čovjeka. Kritičar sam vlasti i u duši sam opozicionar, ali nisam spremjan da rušim ono što je dobro u državi.

ČEGA SE PLAŠI AMERIKA?

Pojedine zapadne zemlje su javno osudile peticiju?

Kapetan Dragan: Američka ambasada u Srbiji se usudila da postavi pitanje ove peticije. Mislim da bi srpska Vlada moralala napraviti oštar protest za kršenje Bečke konvencije i mijenjanja u unutrašnje stvari suverene države. Amerika se bahato ponaša, kao neki ulični mangup. U gotovo svaki rat u svijetu su umiješali svoje prste, a smeta im peticija. Plaše se da će se vidjeti njihova umiješanost u atentat na premijera Srbije. Zoranova porodica i svaki Srbin zasluguje da zna pravu istinu.

S.D.

KAD ISTINA PROGOVORI: Komisija za istraživanje stradanja svih naroda u srebreničkoj regiji

U Srebrenici nije bio genocid

U Srebrenici se nije dogodio niti pojedinačni zločin genocida, niti genocid uopšte, utvrđeno je nakon temeljne istrage Nezavisne međunarodne komisije za istraživanje stradanja svih naroda u srebreničkoj regiji u periodu od 1992. do 1995. godine. Naglašavaju da nalazi Tribunal u Hagu, o genocidu, neće izdržati ispit vremena. U Komisiji su uvjereni da se zločini u Srebrenici nemogu smatrati genocidom prema odredbi člana VI a Rimskog statuta.

Više je nego jasno, napominju, da je stanovništvo ove regije, kao i cijele Bosne i Hercegovine, bez obzira na nacionalnu pripadnost, doživjelo veliku tragediju i novu traumu koja se često nadovezuje na one iz prethodnih ra-

tova. Posljedice ratnih strahota su prisutne kod pripadnika svih strana u sukobu. Neophodno je zato nalaziti načine da se te traume adekvatno tretiraju, a društvo povrati uzajamno povjerenje i buduće pomirenje, između ostalog, kroz primjenu

restorativne pravde. Njen osnovni cilj je pomirenje – veliko odstupanje od osvetničkog, kaznenog, retributivnog i stigmatizujućeg fokusa adversarialnog modela pravde. Do sada je bilo prihvaćeno tumačenje da

ubistvo 8.000 muslimanskih muškaraca nalikuje genocidnim zločinima koje su počinili nacisti, sistematski, odvajavši Jevreje i druge nacionalne manjine od ostatka stanovništva da bi ih potom ubili. Nalazi Komisije pokazuju da se zločin takve

prirode nije dogodio. Upravo suprotno. Komisija je utvrdila da su muslimanske snage 28. divizije takozvane Armije Republike BiH, unutar Srebrenice, formirale vojnu kolonu sa više od 12.000 pripadnika vojske koja se probila kroz formacije

srpske vojske i krenula prema muslimanskoj teritoriji. Napadi na ovu kolonu, koji su prouzrokovali smrt približno četiri do pet hiljada pripadnika 28. divizije takozvane Armije Republike BiH, mogu se smatrati legitimnim vojnim akcijama. Međutim, pogubljenje između 2.500 i 3.000 vojnih zatvorenika, uključujući i nekoliko stotina muških civila iz baze Potočari, pored nekoliko stotina razmijenjenih vojnika, predstavlja ratni zločin. Komisija ne sumnja u zločinačku prirodu ovih ubistava – navodi se u Izvještaju. Istim je da se ne može utvrditi da su ta ubistva počinjena bilo kojom drugom namjerom, osim da se eliminise vojna prijetnja u periodu nakon vojnog napada hrvatskih i muslimanskih snaga na srpsku teritoriju (operacija „Oluja“).

Što se tiče postojanja posebne namjere da se uništi zaštićena grupa, nalazi Međunarodnog krivičnog suda za bivšu Jugoslaviju (MKSJ) nisu konačni. Komisija nije uspjela da identificuje niti jedan slučaj u kojem su sudije MKSJ-a raspravljale o bilo kojem drugom motivu za ubistvo, osim o genocidu.

Vijeća MKSJ-a nisu niti jednom raspravljala o činjenici da su Srbi pretrpjeli genocid koji su počinili Hrvati uz pomoć Muslimana tokom Drugog svjetskog rata i da su Srbi, u više od 150 naselja u i oko srebreničke regije, pretrpjeli brutalne napade i etničko čišćenje od strane muslimanskih

snaga u 1992. godini i 1993. godini, pa čak i 1995. godini. Protumačila je masakre u srebreničkoj regiji kao otvorenu poruku poslatu svim muslimanima u Bosni da ih čeka ista sudbina.

Komisija je pokazala da nema dokaza o takvoj namjeri – naglašava se u završnom izvještaju. Imajući u vidu različite kontekste, postalo je jasno da se ne može dati tačan broj različitih načina smrti, pa su zato u Komisiji pokušali da predstave što tačnije procjene. Komisija smatra da se, u skladu sa svim činjenicama iz njenog istraživanja, pojam „genocid“ ne može koristiti za opisivanje tih tragičnih događaja.

Svjesni su da su i ranije komisije došle do drugačijih zaključaka, međutim, samo su činjenice bile te koje su diktirale rezultate ovog izvještaja te se iz tog razloga može konstatovati da svi članovi konačne rezultante smatraju čvrstima, objektivnima, tačnima – sa istorijskog aspekta. Komisija je uložila sve napore i energiju kako bi došla do, kako smatraju, istorijskih činjenica. Njeni članovi su intenzivno radili na istraživanju tragičnih događaja u Srebrenici i njihovoj autentičnoj analizi gotovo godinu i po dana.

Stoga, izvještaj predstavlja cilj članova Komisije da razotkriju činjenice iza konflikta u Srebrenici i sklene „paravan“ koji je skrivaо neke od istorijskih detalja u vezi sa tim istim konfliktom.

A.J.

POGAŽENA KONSTITUTIVNOST SRBA

U širem smislu, od presudnog značaja za prevenciju budućih genocida je da se pojmom genocida, kao zločina nad zločinima, ne smije „razvodniti“. Ako bi se taj termin tako olako koristio, kao u slučaju događaja u Srebrenici tokom jula 1995. godine, na kraju bi postao besmislen.

„Ukoliko se takvo pravno razumijevanje ostvari u budućnosti, navodi o genocidu postali bi redovni saputnici svake vojske i zajednički za sve sukobe i, što je najvažnije, nosili bi sa sobom male posljedice“, ukazuje se u završnom izvještaju pomenute Komisije. Napominju i da oružani sukobi nisu organizovani sportovi za gledaće sa jasnim pobjednicima i gubitnicima. To su složeni događaji sa trajnim psihološkim implikacijama za sve preživjele.

SVIJET NIJE BIO ZAINTERESOVAN

Svijet je u tišini prihvatio i očekivao vojno uništenje enklava Srebrenica i Žepa, kao što je detaljno opisano u samom izvještaju Komisije za Srebrenicu. Podsećaju da je Vojska Republike Srpske, u nekoliko navrata, saopštila svoju odluku o napadu, počevši od 8. marta 1995. godine, tri mjeseca prije samog pohoda.

„Stoga, tih mjeseci Srebrenica više nije bila simbol prisustva Muslimana u tom regionu, ali je postala simbol nezainteresovanosti svijeta za njihovo dalje postojanje. Jasno je da se u očima rukovodstva Vojske Republike Srpske, kao i ostatka svijeta, stanovništvo Srebrenice nikako nije moglo smatrati reprezentativnim, ili čak značajnim dijelom muslimanskog naroda u Bosni, a samim tim nije mogla postojati ni namjera da se uništi značajan dio zaštićene grupe Muslimana. Svijet je ponovo otkrio svoju savjest tek nakon otkrivanja masakra“, navodi se u izvještaju Komisije.

A GDJE SU SRBI?

Optužnice za krivična djela „Genocid i zločini protiv čovječnosti“ potvrđene su isključivo za zločine nad bošnjačkim stanovništvom. Do sada nije podignuta nijedna optužnica za zločine nad Srbima u vezi sa tim krivičnim djelima. Kada se govori o genocidu, u kontekstu dešavanja u srebreničkoj regiji i presuda MKSJ-a, neosporno bi trebalo kritički posmatrati činjenicu da je Tribunal imao suviše ograničen pogled na događaje iz jula 1995. godine, te nije raspravljao o raznim motivima poput onog da je i srpska strana ponudila razmjenu Srebrenice i Žepa za teritoriju pod kontrolom Srba u i oko Sarajeva. Nije se osvrnuo ni na konstantnu vojnu prijetnju koju je predstavljala 28. divizija takozvane Armije RBiH, a koja je bila stacionirana u Srebrenici u trenutku demilitarizacije od 1993. godine. Ujedno, ni o motivaciji za masakr nije se dovoljno raspravljalo, već je samo prikazano da je Vojska Republike Srpske slijedila jasnu vojnu direktivu da „očisti“ to područje od vojne prijetnje olicene u hrvatskoj i muslimanskoj ofanzivi.

Naser Orić

NEKADAŠNJA NACIONALNA KLASA: GODIŠNICA PONOSA BIVŠE JUGOSLAVIJE

FOTO: Bljesak.info

NAJVEĆI MALI AUTOMOBIL PONOS RADNIČKE KLASE

Samo deset godina poslije Drugog svjetskog rata, a u eri opšte industrijalizacije, u Kragujevcu je u oktobru 1955. godine, počela serijska proizvodnja najpopularnijeg automobila bivše Jugoslavije. Lengendarni fićo proizvodio se po licenci Fijata do novembra 1985. godine, kada je iz Zastave izašao posljednji fićo - simbol nekadašnje države. Ukupno je proizvedeno 923.487 primjeraka ovog modela koji je bio i više od automobila u nekadašnjoj SFRJ. Po njemu su snimani filmovi. Bio je simbol radničke klase, a Kragujevac je zahvaljujući fiću postao industrijski i automobilski centar bivše zemlje.

Uzastavi je u jednom trenutku radio više od 35.000 ljudi. Sedam godina od početka rada, fabrika u Kragujevcu nije tehnološki zaostajala za Fijatovim pogonima u Italiji. Tokom 1962. godine počinje proizvodnja Zastave 750M sa motorom od 795 kubika, termostatom i zatvorenim sistemom za hlađenje, a poslije toga i modela 750S koji se od prethodnika razlikovao samo u nekim sitnicama i volanu preuzetom od Fijata 126. 1979. godine nastaje Zastava 750 special, sa tada moćnim motorom od 22 kilovata koji je omogućio dostizanje brzine od čak 120km/h. Fićo je svoj vrhunac doživio na Beogradskom sajmu automobila 1980. godine, kada je svijetu predstavljena Zastava 850. Fiću je Fijat proizvodio, pored Zastavinih pogona, u Španiji, Austriji i Argentini. Ukupno je, sa trake, izašlo gotovo 2.700.000 ovih automobila. Posljednji fićo iz Kragujevcu je otisao 18. novembra 1985. godine i hroničari su zabilježili da je bio crvene boje. Fićo je u svoje vrijeme bio omiljeni automobil. Iako nije bio vrhunskih performansi, važio je za vozilo koje se bolje snalazi na lošijim putevima, što je naravno bio slučaj tih godina

VOZILO - AUTOMOBIL			
Osnovne informacije			
☒ Cijene	☐ Stanje	☐ Lokacija	☐ Obnovljen
10.000 KM	Konfirmirano	Sarajevo, Novi Grad	Prije 25 dana
Informacije o vozilu			
Proizvođač	Model	Godište	Kilometraža
Zastava	Zastava 750 - Fićo	1983	111.111
Zemlja		Dionica	Benzin

FOTO: Slobodna dalmacija

CIJENA DANAS I DO 10.000 KM!

Očuvani primjerici danas dostižu cijenu i do 10.000 evra. Najskupljiji, koji smo našli na internet trgovinama automobila u BiH, vrijedio je 10.000 KM. Vlasnik iz Sarajeva, za očuvanu Zastavu 850 iz 1983. godine, „traži“ iznos za koji se može kupiti dosta moderniji i mlađi automobil. Nema zamjene, a za sada, u komentarima, dobija samo pohvale za izgled. Naravno, ima vlasnika kod kojih nema tih para za koje bi prodali svog fiću. Prema nekim procjenama, najviše fića u voznom stanju, bar kada je riječ o ovom regionu, danas ima u Trebinju, Bijeljini i Banja Luci. Mnogi kolekcionari prepričavaju da se sve češće stranci zanimaju za dobro očuvanog fiću. Obilaze okupljanja oldtajmera i odvoze dobro vozilo za čak i do 10.000 evra.

SBERBANK
Ispunjavamo Vaše želje. Baš sve.
Nenamjenski i zamjenski KREDIT
✓ iznos do 50 000 KM ✓ na period do 10 godina ✓ brzo i jednostavno

sberbankbi.ba
f @ in e
0800 59 999

OTKrivamo: Šta zaista uzbuđuje muškarce?

Nakon tridesete godine libido „jačeg pola“ postaje sve sličniji ženskom

Čini se da je stereotip koji kazuje da muškarcima vlada požuda, ipak, povezan sa njihovim godinama. Nakon tridesete godine, želja muškaraca postaje sve sličnija onoj kod žena. Kako sazrijevaju, njihov libido zavisi od osjećaja poželjnosti i uživanja u intimnoj komunikaciji.

Popularne izreke potvrđuju opštепrihvaćeno vjerovanje da su „muškarci uvijek spremni i željni da budu sa gotovo svakom ženom“. Ne rijetko čujemo „njima je na pameti samo jedno“. A koju to riječ žene mogu reći da seksualno uzbude muškarce? Velike su šanse da ste čuli jednu ili više njih, što svjedoči o rasprostranjenosti prepostavki o muškoj požudi. Ali osećaj da je muškarcima seks uvjek potreban, povezan je, ipak, sa brojem njihovih godina. Da - požuda može animirati mladiće i mlade žene! Međutim, jedno istraživanje pokazalo je da nakon tridesete godine, muška želja za seksom postaje nijansirana, složenija i za razliku od stereotipa koji vladaju - sličnija ženskoj.

Studija

Tim, pretežno, ženskih kanadskih istraživača sproveo je opsežne polustrukturisane intervjuje sa 30 muškaraca, starosti između 30 i 65 godina (prosječna starost je bila 43 godine), koji su bili u heteroseksualnim vezama najmanje dvije i po godine. Odredili su 30. godinu kao donju granicu svojih subjekata, jer su željeli da razgovaraju o želji sa muškarcima koji više nisu bili „mladi“, nego, prema riječima istraživača, „čvrsto u odrasloj dobi“. Odabrali su i dve i po godine, tačnije 30 mjeseci, kao donju granicu trajanja veze kako bi isključili muškarce još u ranom, požudnom, „vrućem“ periodu, koji rijetko traje duže od dvije godine. Kako bi se osjećali što ugodnije,

istraživači su započeli intervjuje sa pitanjima koja nisu u vezi sa seksem, a tek nakon nekog vremena i značajnog pretka, bavili su se pitanjem „želje“. Kada su to učinili, zatražili su od muškaraca da opišu sve faktove na koje mogu misliti i koji su izazvali ili usporili njihov libido. I došli su do 23 faktora, ali većina se usredstivila na šest elemenata: tri koja su povećavala želju i isto toliko njih koja su umanjivala libido kod muškaraca, objavljeno je u novinama Psychology today (Psihologija danas).

Prvi trio obuhvata: osjećaj želje, neočekivane seksualne prilike i intimnost u komunikaciji određenog para.

• Osjećaj želje je faktor broj 1!

- Emocionalna veza

Više od polovine muškaraca (53%) potvrdilo je da su za seksualno uzbudjenje morali da osjete emocionalnu vezu sa partnerkom, koju najbolje stvara razgovor i zajednički smijeh. Muškarci su rekli da su najuzbudljiviji razgovori, u paru, oni u vezi sa vođenjem ljubavi.

Tri najveće ubice libida kod muškaraca su: bolest, odbacivanje i napeta emocionalna veza sa bračnim drugom.

Postoji mit koji govori da muškarci i žene dolaze sa različitih planeta - muškarci sa Marsa, žene sa Venere. Zapravo, oba pola potiču sa iste planete, one između ove dvije - Zemlje. U suštini, kako muškarci postaju zreliji, njihova osjećanja o seksualnoj želji sve se više poklapaju sa ženskim osjećanjima.

SVAKI JE JEDINSTVEN

Lako je tvrditi da muškarci imaju na umu samo jedno. Ogorčna istraživačka literatura pokazuje da, u poređenju sa ženama, muškarci u prosjeku više razmišljaju o seksu, imaju jači libido, više se seksaju, otvoreniјi su za neobavezan seks, češće ga započinju te nastavljaju više da žude za seksom nakon početne „vatre“. S druge strane, mnogi muškarci se i ne osjećaju tako. Kad se parovi konsultuju sa seksualnim terapeutima zbog toksičnih razlika u željama, posebno onima sa značajnim razlikama u seksualnim željama. Međutim, muškarci su rekli da ih je povremena spontanost uzbudila, posebno kada je to pokrenuo njihov partner.

M.N.